

Wychowanie do życia w rodzinie – klasa 6 zajęcia dla grupy dziewcząt.

Temat zajęć: Stop cyberprzemocy.

Cyberprzemoc - agresja elektroniczna, elektroniczna przemoc rówieśnicza – stosowanie przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne, portale społecznościowe i inne. Osobę dopuszczającą się takich czynów określa się stalkerem.

Cyberprzemoc pojawiła się na przełomie XX i XXI wieku. Napastnicy prześladowają swoje ofiary złośliwymi i obraźliwymi SMS-ami lub e-mailami. Bardziej drastyczną formą ataku jest sporządzanie witryn internetowych, wpisów na forach dyskusyjnych czy dręczenia przez komunikatory sieciowe. Zamiarem internetowych chuliganów jest zdyskredytowanie konkretnej osoby lub grupy ludzi czy nawet całych społeczności. Takie działania wynikają z poczucia anonimowości lub bezkarności sprawców i ułatwane są np. zamieszczeniem witryny internetowej na serwerze w kraju, w którym pisemne groźby nie są przestępstwem.

Taka forma znęcania się nad swoimi ofiarami, zdaniem psychologów wynika z trzech powodów:

- łatwiej poniżyć, dyskredytować i szykanować, gdy istnieje szansa ukrycia się za internetowym pseudonimem i nie ma potrzeby konfrontacji z ofiarą oko w oko;
- sprawca może spreparować poniżającą treść bez potrzeby reagowania na bieżąco, jak jest np. w przypadku rozmowy osobistej czy wideo;
- sprawca może działać w dowolnym czasie, a ofiara nie ma możliwości ucieczki, jak jest w przypadku osobistych kontaktów – jej profil cały czas jest dostępny w sieci.

Formy cyberprzemocy

- Rozsyłanie kompromitujących materiałów
- Włamania na konta pocztowe i konta komunikatorów w celu rozsyłania kompromitujących wiadomości
- Dalsze rozsyłanie otrzymanych danych i wiadomości jako zapisu rozmowy, czy kopii e-maila
- Tworzenie kompromitujących i ośmieszających stron internetowych
- Podszywanie się pod inne osoby
- Wykluczanie z internetowych społeczności
- Publikowanie poniżających, często wulgarnych komentarzy i postów

Odpowiedzialność karna w Polsce

W dniu 6 czerwca 2011 r. weszła w życie poprawka do ustawy – Kodeks karny, opublikowana w Dz.U. z 2011 r. nr 72, poz. 381, uznająca cyberprzemoc, jak i stalking w Polsce za czyn zabroniony. Obecnie czyn ten podlega karze.

- paragraf 1: Kto przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.
- paragraf 2: Tej samej karze podlega, kto, podszywając się pod inną osobę, wykorzystuje jej wizerunek lub inne jej dane osobowe w celu wyrządzenia jej szkody majątkowej lub osobistej.
- paragraf 3: Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 lub 2 jest targnięcie się pokrzywdzonego na własne życie, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
- paragraf 4: Ściganie przestępstwa określonego w § 1 lub 2 następuje na wniosek pokrzywdzonego.

Wprowadzenie art. 190a do Kodeksu karnego zakończyło w Polsce okres bezkarności osób posługujących się Internetem w celach nękania innych osób. Niezależnie od tego uregulowania prawnego nadal pozostają karalne również m.in. pomówienie, zniewaga, groźba karalna, niszczenie danych informatycznych i utrudnianie dostępu do danych informatycznych, które mogą być przejawami cyberprzemocy. Niezależnie od ochrony prawnokarnej pokrzywdzonego, osoba taka może pozwać dodatkowo prześladowcę jako poszkodowany w procesie cywilnym np. o naruszenie dóbr osobistych.

Przeciwdziałanie cyberprzemocy

Pierwszą formą jest zachowanie zdrowych relacji w Internecie, uwrażliwianie dzieci na potencjalne zagrożenia i niewchodzenie w niepewne kontakty online.

Ze wszystkimi pytaniami można dzwonić pod numer 800 100 100 – telefon zaufania dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa w sieci

Dla dzieci i młodzieży działa telefon zaufania 116 111

Na koniec proszę o obejrzenie krótkiego filmu edukacyjnego „Stop cyberprzemocy”

<https://www.youtube.com/watch?v=NHa1nc2wYTg>

Dziękuję za uwagę – E. Moczygęba